

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

KỶ 110

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 30/01/2009

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, mời ngồi! Hôm nay có rất nhiều câu hỏi, chúng ta lần lượt giải đáp theo thứ tự.

Hỏi: Trước tiên là câu hỏi của đồng tu Hồng Kông, câu hỏi đầu tiên, tín chúng tu học pháp môn khác, muốn tới niệm Phật đường tham gia tinh tấn niệm Phật, nhưng có thể vẫn tự tu theo thời khóa của bản thân, xin hỏi như vậy có thể để họ tới tham gia được không?

Đáp: Nghe tên biết nội dung, hoạt động niệm Phật đường tổ chức đó là tinh tấn niệm Phật, tinh tấn niệm Phật thì không thể xen tạp, họ tới Phật đường tu học pháp môn khác sẽ làm nhiễu loạn từ trường của tinh tấn niệm Phật, cho dù họ không lên tiếng, ý niệm của họ sẽ ảnh hưởng tới từ trường này, đây là hành vi rất không đạo đức. Người Trung Quốc xưa thường nói “thà động nước ngàn sông chứ không động tâm người tu đạo”, phá hoại đạo tràng trong Phật pháp kết tội đều là địa ngục A-tỳ, không khác với phá hòa hợp tăng. Cho nên, gặp trường hợp như vậy phải khuyên họ, nếu như tới tham gia tinh tấn niệm Phật, tinh tấn niệm Phật một ngày cũng tốt, ba ngày cũng tốt, bảy ngày cũng tốt, họ nhất định phải buông xuống những gì bình thường tu, một lòng niệm Phật cùng đại chúng, như vậy mới được, đây là chuyện công đức, xen tạp những thứ khác trong đó, đó là tạo tội nghiệp, không thể không biết chuyện này.

Hỏi: Thứ hai, trong đạo tràng nhỏ có 10 vị cư sĩ đã tinh tấn Phật thất, ba tháng trời mà chưa có cảm ứng quá rõ rệt, có lúc tín tâm dao động, xin lão hòa thượng khai thị, tăng cường tín tâm cho họ.

Đáp: Người này vừa hỏi tôi liền biết, tâm của họ trong ba tháng này không thanh tịnh, cho nên không có được cảm ứng. Tại sao biết tâm họ không thanh tịnh? Anh ấy hỏi vấn đề này liền biết nghi ngờ xen tạp trong lòng anh ấy. Tâm thanh tịnh niệm Phật, có cần cảm ứng không? Không cần, có ý nghĩ cầu cảm ứng, ý nghĩa cầu Phật Bồ-tát hiển linh, phá hoại tâm thanh tịnh của bạn thì sẽ không có cảm

ứng. Cảm ứng không thể cầu được, tự nhiên sẽ sanh ra hiệu quả cảm ứng, nếu như có tâm cầu thì sẽ không có được cảm ứng. Còn có mặc dù không cầu, cảm ứng hiện tiền sanh tâm hoan hỷ, “công phu của chúng ta khá tốt, bạn xem Phật Bồ-tát đều tới gia trì”, đây không phải là Phật Bồ-tát gia trì, đây là ma tới gia trì, ma biến thành Phật Bồ-tát tới đùa giỡn bạn, cho thấy tâm của bạn không thanh tịnh, tâm không chân thành. Nếu như thật sự có thành ý, có tâm thanh tịnh, không cần cầu gì cả, một câu Phật hiệu niệm đến cùng, cũng không sợ chết, không ham sống, lúc nào công phu chín muồi thì Phật hiện tiền, bạn thỉnh cầu ngài đưa bạn vãng sanh đều làm được, không phải không làm được; cho dù có thọ mạng, bạn không cần nữa, từ bỏ thọ mạng, đi theo Phật. Chuyện này từ xưa tới nay có, hiện tại có đồng tu niệm Phật cũng làm được, đây không phải là chuyện khó. Tóm lại, phải phát tâm chân thành, đừng có tâm cầu may, đừng có tâm ngạo mạn, đừng có tâm mong cầu, đây đều là tạp tâm, tạp tâm làm sao có cảm ứng được.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, gần đây trong nước và trên mạng lưu truyền rộng rãi video có liên quan tới cách nói của đồng cốt, tạo thành sự hưởng ứng rất lớn ở khắp mọi nơi. Xin hỏi sư phụ nên nhìn nhận và đối mặt với những thông tin này như thế nào? Liệu có nên tin tưởng?

Đáp: Chuyện này, lần trước lúc ở trong nước tôi có nghe được tin tức này, là có người, có người cố tình, có người vô ý tới phá hoại đạo tràng niệm Phật, chúng ta phải thận trọng. Đạo tràng niệm Phật là đạo tràng chánh pháp, dụng ý của họ là gì? Trong đạo tràng chánh pháp có hầu đồng, “họ đang mê tín, hi vọng mọi người đừng tin tưởng nữa, đừng tu hành cùng họ nữa”, đây là thủ đoạn rất đáng sợ. Chúng ta nhất định phải kiên định tín tâm, chắc chắn không thể để người khác phá hoại đạo tràng. Lại nói cho bạn biết, nơi nào là đạo tràng chánh pháp, bạn một lòng chuyên niệm A-di-đà Phật thì nơi này chính là đạo tràng chánh pháp. Đạo tràng này của chúng tôi niệm Phật không gián đoạn, niệm Phật đường của chúng tôi ở tầng chín, tầng 11 là nơi giảng kinh, ngày 30 tháng chạp, ngày mùng 1 tết chúng tôi cũng không nghỉ, bạn tới nghe thử, bạn tới xem thử nơi này của chúng tôi là đạo tràng chánh pháp hay là tà pháp. Nhưng mà có người cố tình phá hoại đạo tràng, cũng có người vô tình phá hoại; người cố tình, đó là tạo nghiệp, vô tình đó là lỗi lầm. Chúng ta phải đối đãi như thế nào? Không quan tâm tới là được, họ làm chuyện của họ, chúng ta làm chuyện của chúng ta, không liên quan đến nhau.

Lại nói, có đồng cốt hay không? Trong xã hội hiện nay, mười năm gần đây, đại khái tăng hơn gấp đôi so với 10 năm trước, trước đây ở Mỹ tôi cũng đã gặp, gặp được những người này, những người này đa phần là dựa thân, có linh hồn dựa vào thân thể của họ, truyền đạt một số thông tin. Chuyện này nếu như bạn có trí tuệ, không có chướng ngại, không những không có chướng ngại, cũng có chỗ tốt. Truyền đạt tin tức này, chúng ta có thể tham khảo, có tin vui, truyền tin tức tốt, có tin tức tai họa, chúng ta nghe rồi cũng đừng nên hoảng sợ; sau khi nghe được tin vui không để ở trong lòng, sau khi nghe được tin tai họa chúng ta tăng cường niệm Phật, tăng cường đoạn ác tu thiện, tích lũy công đức, tăng cường phá mê khai ngộ thì có thể hóa giải tai nạn, không phải là chuyện xấu. Nếu như nói họ dạy chúng ta làm thế nào tránh khỏi tai nạn, điều này không đáng tin, chúng ta chỉ nghe tin tức của họ, không thể nghe lời họ dạy, nghe lời họ dạy có thể bạn sẽ mắc lừa. Cho dù tin tức truyền tới là giả, nhưng chúng ta thật sự niệm Phật là chuyện tốt, không phải là chuyện xấu, thật sự tinh tấn không lười biếng, cho nên đây là chuyện tốt.

Hơn nữa, trong số những linh hồn đồng cốt cũng không ít người tới xin quy y, tới xin nghe kinh, trước đây chúng tôi ở Singapore đều làm giúp họ. Những đồng cốt gặp được ở Singapore là oan gia trái chủ của lão cư sĩ Trần Quang Biệt, số lượng rất nhiều, hơn một trăm người, tới Cư Sĩ Lâm ở Singapore, lúc đó tôi đang giảng kinh ở Hồng Kông, bên phía Singapore gọi điện thoại cho tôi, hỏi nên làm thế nào? Tôi nói họ đưa ra yêu cầu như thế nào? Thứ nhất, họ chứng minh lão Lâm Trưởng thật sự vắng sanh thế giới Cực Lạc, những oan gia trái chủ này nhìn thấy rất hoan hỷ, không còn gây phiền phức nữa, hóa giải oan kết rồi, là chuyện tốt. Thứ hai, họ xin quy y. Cho nên tôi gọi điện thoại cho pháp sư bên đó, làm lễ quy y cho họ. Điều kiện thứ ba, họ muốn nghe kinh Địa Tạng. Chúng tôi mời họ tới giảng đường nghe kinh, họ nói ánh sáng ở giảng đường quá mạnh, họ không chịu được, sau cùng yêu cầu thế nào? Ở nhà ăn, ở nhà ăn chúng tôi bật đĩa giảng kinh Địa Tạng, họ có thể nghe, họ muốn nghe pháp như vậy. Cho nên 24 tiếng đồng hồ không gián đoạn, đại khái mở hơn hai tháng, họ đều rời đi hết, chuyện này mọi người ở Singapore đều biết. Cho nên họ đưa ra yêu cầu hợp lý hợp pháp, chúng ta có thể giúp họ, có thể làm họ hài lòng. Những linh hồn này, có người nghe kinh niệm Phật vắng sanh, có người sanh lên cõi trời, đều đạt được lợi ích, đều có chỗ tốt, chỗ tốt của mỗi người không giống nhau, đó là công phu tu hành và duyên phận mỗi người không giống nhau, đều đáng để chúng ta tham khảo.

Cho nên đừng nghe lời họ chỉ dạy, họ dạy bạn nên làm như thế nào, không thể nghe theo họ, chúng ta không thể tiếp nhận, chúng ta vẫn nghe theo lời tổ sư dạy, “thật thà niệm Phật, chớ đổi đề mục”. Nghe kinh là bởi vì bạn tu học có hoài nghi, bạn mới nghe kinh, nghe kinh giúp đỡ bạn đoạn nghi sanh tín. Thật sự có tín tâm kiên định, có tín tâm đối với Tịnh tông, không hoài nghi chút nào đối với niệm Phật cầu sanh thế giới Cực Lạc, có thể không nghe kinh, mỗi ngày bạn tụng kinh Di-đà, niệm A-di-đà Phật là được. Những đạo lý và phương pháp này trong kinh điển nói rất nhiều, tổ sư đại đức giảng càng nhiều, chúng ta phải tin tưởng.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu trên mạng, câu hỏi đầu tiên, ở một nơi nào đó có một vị cư sĩ học Phật không thành thật, đi khắp nơi mời pháp sư giảng pháp (gọi là thiện tri thức) làm pháp hội siêu độ, không biết siêu độ những chúng sanh này đi về đâu, còn có rất nhiều người dựa thân, những chúng sanh này thật sự được siêu độ vắng sanh không?

Đáp: Chuyện như vậy, đồng tu học Phật của chúng tôi từng gặp, nên có thái độ tốt, tức là không có gì kỳ lạ, đừng để ý tới, chính là câu mà đại đức xưa dạy chúng ta, “nhân quả của mỗi người, tự mình gánh chịu”. Pháp hội của họ có đúng pháp không, siêu độ có đúng pháp không, không liên quan tới chúng ta. Duyên phận của chúng sanh không giống nhau, thiện căn không tương đồng, quan trọng nhất là chúng ta phải tu tốt chính mình trước, đời này của chúng ta có thể vắng sanh hay không, đây là việc lớn nhất, người khác có thể vắng sanh hay không không quan trọng, đó là chuyện của họ. Cho nên thái độ tu học của chúng ta nhất định phải kiên định. Dựa thân thực sự rất nhiều, cũng đừng nên để ở trong lòng, càng không nên nói ra. Nói ra người khác nói bạn mê tín, khiến cho rất nhiều người vừa vào cửa Phật nhìn thấy tình huống như vậy, họ sẽ thoái tâm. Cho nên đừng để ở trong lòng, cũng đừng nhắc tới những chuyện này, người khác nhắc tới chúng ta cũng không cần phụ họa, không có ý nghĩa gì, không để ý tới là được.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, một vị cư sĩ nào đó giảng học tập tâm đắc khắp nơi, công khai đòi tiền nhận cúng dường, tiền cúng dường ít còn không nhận, nhưng lúc đức Phật còn tại thế chưa từng nhận tiền, làm như vậy có phải chịu nhân quả không? Tiếp nhận cúng dường, nếu như tu không tốt không thể vắng sanh, mang nợ tới lúc nào mới có thể trả hết?

Đáp: Người này còn có hai câu hỏi nhỏ nữa. Chuyện này tôi không nói bạn cũng biết, nghiệp nhân quả báo tợ hào không sai, sát sanh phải đền mạng, phải trả

mạng, nợ tiền phải trả tiền, nhân quả thông ba đời, không người nào có thể tránh khỏi. Hiểu được chân tướng sự thật thì chắc chắn không dám làm những chuyện này. Giảng kinh, làm pháp hội thu tiền, tôi từng thấy qua chuyện này, tôi cũng nghe nói rất nhiều, đặc biệt là ở nước ngoài, ở nước ngoài ngay cả thọ quy y đều phải thu phí, quy y, quán đảnh đều thu phí, có giá tiền nhất định, đây là Phật giáo tôn giáo hiện nay. Thời xưa không có, đương nhiên bạn biết thời Thích-ca Mâu-ni Phật không có. Năm đó khi Thích-ca Mâu-ni Phật còn tại thế, đệ tử theo ngài xuất gia không ít, chúng ta thấy được trong kinh điển, đệ tử đi theo có 1.255 người, đây là đệ tử mà Phật đi tới đâu đều theo tới đó, đoàn thể tương đối lớn. Phương thức sinh hoạt của họ giống với Thích-ca Mâu-ni Phật, tiếp nhận tứ sự cúng dường của đệ tử tại gia, phải ghi nhớ điều này, những gì cần trong cuộc sống mới nên tiếp nhận. Thứ nhất là ăn uống, mỗi ngày mang bình bát ra ngoài, bất kể cúng dường ít nhiều, đây đều là chút đồ ăn, phải tiếp nhận. Thứ hai là quần áo, quần áo tuyệt đối không phải là mỗi ngày đều có cúng dường, mặc rách rồi, mặc tới mức không thể mặc thêm được nữa, không thể vá thêm được nữa, có cư sĩ tốt bụng cúng dường, có thể tiếp nhận một bộ quần áo. Thứ ba là tọa cụ, thực ra tọa cụ chính là ga giường mà ngày nay chúng ta nói tới. Hiện nay, bạn xem có rất nhiều người xuất gia trải lên đệm quỳ để lạy Phật gọi là cụ, cụ này chính là tọa cụ, buổi tối đi ngủ trải ở dưới đất, ngủ dưới gốc cây một đêm. Thứ tư là thuốc men, lúc bị bệnh tiếp nhận thuốc men. Ngoài bốn loại này ra đều không được tiếp nhận. Cúng dường tiền tài không tiếp nhận, cúng dường nhà cửa thì càng không thể tiếp nhận. Cúng dường đất đai, nhà cửa mà tiếp nhận, vậy thì không phải Phật lại trở về nhà sao? Vậy thì không gọi là xuất gia, mà lại có nhà rồi. Phật sống ở ngoài, nơi hoang dã, lúc viên tịch cũng ở trong rừng cây, không ở trong phòng, làm ra tấm gương rất tốt cho chúng ta. Bây giờ chúng ta tuy làm không được, nhưng phải ghi nhớ, đây là tấm gương tốt nhất, điển hình nhất. Thật sự có thể buông xuống, thân tâm mới thanh tịnh, thân tâm thanh tịnh thì tương ứng với tánh đức. Giáo học của Phật pháp, mục tiêu cuối cùng là giúp đỡ chúng ta minh tâm kiến tánh, tức là quay về tự tánh, đây là mục tiêu cuối cùng, không phải là thăng quan phát tài, không phải là gặp may mắn tránh tai nạn, không thể không biết đại nguyên tắc, nguyên lý này. Cho nên không thể làm chuyện trái nhân quả, nếu làm thì phải tự mình chịu trách nhiệm.

Hỏi: Người này hỏi tiếp, còn có hai câu hỏi, ông ấy nói bản thân có thể giải quyết vấn đề chúng sanh dựa thân, phương pháp giải quyết là đánh cho những chúng sanh dựa thân này dờ sống dờ chết, kết oán rất sâu, hơn nữa còn phá hoại Phật

pháp. Bản thân ông ấy đi tới đâu đều phải có rất nhiều người đi theo, đều là nữ chúng, không cho phép những người này về nhà, còn cưỡng ép đến nhà người khác ở, không cần nhà của mình, cách làm của ông ấy như vậy đúng pháp không?

Đáp: Đây hoàn toàn không đúng pháp. Quý vị phải biết, chúng ta học Phật, hết thầy đều phải dựa theo lời dạy bảo trong kinh điển mới gọi là đúng pháp, làm trái kinh điển thì không đúng pháp. Nếu như quý vị gặp được những chuyện này, dùng kinh điển để đối chiếu một chút liền biết ông ấy có thật sự là đúng pháp hay không? Chúng ta chưa từng nghe qua lúc Thích-ca Mâu-ni Phật còn tại thế có hành vi như vậy, sau khi Phật diệt độ, đời đời tổ sư đại đức cũng không có cách làm như vậy. Đây là ông ấy tự mình sáng tạo ra, đích thực là ông ấy đang phá hoại Phật pháp, không phải là tu học Phật pháp. Chúng ta là người hiểu rõ đối với những hành vi này, chúng ta phải tránh xa ông ấy, bạn thân cận ông ấy thì bạn sai rồi, nên tránh xa. Phật pháp là xây dựng trên nền tảng luân lý đạo đức, Phật pháp là sư đạo, sư đạo xây dựng trên nền tảng hiếu đạo, không có hiếu đạo thì không có Phật pháp, mọi người nhất định phải hiểu điều này.

Hỏi: Người này hỏi tiếp, ông ấy nói bản thân ông đều đúng, Đông Thiên Mục Sơn, chùa Bá Quốc Hưng Long ở Trường Xuân, chùa Thật Tế đều không phải là đạo tràng chánh pháp, ông ấy có căn cứ gì? Ông ấy nói bản thân tu đắc không phân biệt, không chấp trước, nói có thể ăn phân, mọi người đều phải học theo ông ấy, tu như vậy liệu có thể thành tựu không? Đây có phải là không phân biệt, không chấp trước không?

Đáp: Nếu như thật sự không phân biệt, không chấp trước, ông ấy còn phê bình người khác sao? Ông ấy phê bình Đông Thiên Mục Sơn, phê bình chùa Bá Quốc Hưng Long, phê bình chùa Thật Tế, đây có phải là không phân biệt, không chấp trước, điều này còn cần phải hỏi sao? Bản thân ông ấy ăn phân, lại dạy người khác cùng ăn phân, vẫn là phân biệt chấp trước. Chỉ cần là phân biệt chấp trước, ông ấy chính là phạm phu trong lục đạo, không thể thoát khỏi lục đạo luân hồi. Đây là đang tạo nghiệp, đây rõ ràng là hủy hoại mấy đạo tràng chánh pháp ở Trung Quốc, mục đích của ông ấy ở chỗ này. Nếu như nói hay một chút, thì ông ấy là quyến thuộc của ma vương, ông ấy tới phá hoại, không phải là tới xây dựng, ông ấy muốn đưa tất cả chúng sanh vào tam đồ, không phải dạy bạn đời sau còn đạt được trời người, hi vọng các đồng tu phải vô cùng thận trọng với những chuyện này. Trong bất kỳ đạo tràng nào, vào thời mạt pháp rông rã lẫn lộn, thế nào gọi là rông rã lẫn lộn? Trong đó có

người thật sự tu hành, cũng có người giả tu hành, người giả tu hành và người thật sự tu hành ở cùng nhau lẫn lộn, đây là hiện tượng bình thường của đạo tràng thời mạt pháp, nếu bạn có huệ nhãn thì bạn đều có thể nhìn thấy rõ ràng. Người thật sự tu hành, học tập theo họ, không phải người thật sự tu hành, cũng không cần đả tội họ, dùng phương pháp của Phổ Hiền Bồ-tát, Phổ Hiền Bồ-tát dạy chúng ta lễ kính; không phải người thật sự tu hành, họ sống trong đạo tràng này, chúng ta lễ kính đối với họ. Thứ hai là nói tán thán, người thật sự tu hành thì tán thán, không phải người thật sự tu hành thì không tán thán, không phê bình, đây là nuôi dưỡng đức hạnh của bạn. Thứ ba, cúng dường là bình đẳng, thật sự tu hành, cúng dường họ, giả tu hành cũng cúng dường họ, thời gian dài bản thân họ tự sanh tâm hổ thẹn, giả biến thành thật, đây là bạn độ họ, không phải họ độ bạn, là bạn tới độ họ. Cho nên, Phổ Hiền Bồ-tát dạy chúng ta phương pháp này quá hay, khác biệt ở chỗ tán thán, thật sự tu hành mới tán thán, giả tu hành không tán thán. Nhưng chắc chắn không được hủy báng. Phật không dạy chúng ta hủy báng người khác, Phật không dạy chúng ta phê bình người khác. Tóm lại hủy báng, phê bình người khác đều là phá giới, đều là điều mà đức Phật không cho phép.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, có một vị vừa bắt đầu học Phật, niệm Phật mười mấy ngày cảm ứng rất tốt, rất tinh tấn, nhìn thấy rất nhiều cảnh giới tốt, mấy ngày sau liền có thể giảng pháp, giảng đâu vào đấy, giảng Phật pháp rất hay, nói bản thân chuyện gì cũng biết, có thể nghe thấy Phật nói chuyện với ông ấy, lúc ông ấy giảng pháp cho người khác, lời nói ra đều là lời mà người khác muốn nghe, đây có phải là lời ông ấy nói ra không?

Đáp: Tôi chưa từng gặp người này, có thể có, có thể là thật. Tại sao vậy? Trước đây lúc tôi sống ở Mỹ nghe nói ở Mỹ có một nhà tiên tri rất nổi tiếng, rất giống với người bạn vừa nói, đó là linh dựa vào thân người này, không phải do bản thân họ nói, linh đó là linh rất thiện. Bản thân người này không phải là bác sĩ, không biết gì cả, tốt nghiệp cấp hai xong lại trở thành bác sĩ nổi tiếng nhất, rất nhiều nơi, không chỉ ở trong nước Mỹ, thậm chí là trên toàn thế giới, gặp phải bệnh nan y, bác sĩ không cách nào chữa trị được, tới nước Mỹ gặp ông ấy, ông ấy đều chữa khỏi hết, đều là linh này. Thật sự rất linh nghiệm, chuyện gì cũng biết, nhưng mà có người tới hỏi ông nói cho họ biết con số để mua xổ số thì ông không nói. Những tin tức ông ấy nói với bạn đều là thiện, những tin tức tiêu cực đều không để ý tới. Linh này là linh tốt, rất hiếm có, mượn thân thể của người khác để làm chuyện tốt, để tu

tích lũy công đức, đương nhiên là giúp đỡ ông ấy siêu sanh. Ông Edgar Cayce bị dựa thân này khá nổi tiếng ở Mỹ, có quan hệ rất tốt với đời quá khứ của ông, tới dựa vào thân ông, nhưng mà bản thân ông rất rõ ràng, nói cho người khác biết không phải là năng lực của ông, là thần linh dựa thân khiến ông có khả năng.

Hỏi: Người này còn có hai câu hỏi nhỏ, ông ấy nói bản thân từ sau khi niệm Phật, ăn rất ít, ngủ cũng rất ít, đây có phải là tu đắc không?

Đáp: Điều này cũng chưa chắc, lúc linh dựa thân họ không tự làm chủ được, thân thể của họ bị linh dựa thân này mượn dùng rồi, là hiện tượng như vậy.

Hỏi: Tiếp theo lại hỏi, ông ấy tới một nơi, sau khi giảng xong, cưỡng ép yêu cầu sao chép đĩa giảng của ông ấy, phải lưu thông rộng rãi. Mọi người không nghe kinh, mà nghe những gì ông ấy giảng, có ảnh hưởng rất lớn tới Phật pháp, đối với tai nạn phát sinh liệu có liên quan gì không? Người như vậy phải làm thế nào giúp họ quay đầu? Ông ấy không chịu nghe lời khuyên, nói bản thân đã thành Phật.

Đáp: Nói như vậy, đây cũng là ma dựa thân, không phải là thần, không phải là Phật Bồ-tát, Phật Bồ-tát sẽ không làm ra chuyện như vậy. Lại nữa, Phật Bồ-tát thật sự có thần thông, nhưng mà trong nhà Phật có quy tắc, chắc chắn không dùng thần thông làm Phật sự, tức là tiếp dẫn đại chúng nhất định không dùng những thứ này. Tại sao vậy? Những thần thông này, thiên nhãn, thiên nhĩ, tha tâm, túc mạng, thần túc, năm loại thần thông này quỷ cũng có, ma cũng có, thiên thần cũng có, Phật Bồ-tát nếu dùng những thứ này để tiếp dẫn đại chúng, yêu ma quỷ quái đều tới giả mạo Phật Bồ-tát, chúng ta không cách nào phân biệt được đâu là Phật thật, Phật giả, không phân biệt được, vậy thì rất đáng sợ. Cho nên đức Phật dặn dò đệ tử, lấy trì giới, tu định, giảng kinh giáo học làm phương pháp tiếp dẫn đại chúng, phương pháp hoằng dương chánh pháp, nhất định không dùng thần thông, nguyên nhân ở chỗ này. Nếu như dùng thần thông, giới hạn giữa ma và Phật sẽ lẫn lộn, không ai có thể phân biệt được. Cho nên quý vị muốn thật sự tu học Phật pháp, nâng cao cảnh giới của bản thân, phải tu học thật tốt trong kinh giáo Đại thừa, không thể nghe lời những người này. Hành vi của họ trái với giới luật, tôi tin rằng nội dung họ nói ra cũng trái với kinh điển, điều này không thể nghe. Bạn mới tiếp xúc Phật pháp, nghe lời những người này liền tin tưởng, đi theo họ, như bạn bạn không phải là học Phật, bạn là tâm học Phật, sau cùng bạn học thành ma, bạn biến thành con cháu của ma, đi theo họ, đây là sai lầm.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử là bác sĩ đông y, có một ngày đi khám bệnh, thân thể của mấy vị cư sĩ đã có vấn đề, nhưng lại từ chối dùng thuốc, đồng thời nói là sư phụ dạy, tâm thanh tịnh có thể trị bệnh, không thể uống thuốc. Xin sư phụ khai thị, quan điểm như vậy có đúng đắn không, bị bệnh rớt cuộc có thể uống thuốc không?

Đáp: Vừa nãy tôi đã nói, Thích-ca Mâu-ni Phật còn tại thế, khai thị cho đệ tử bốn loại cúng dường, trong đó có thuốc men, bạn nói xem có thể uống thuốc không? Nếu như không thể uống thuốc, Thích-ca Mâu-ni Phật nhất định nói, ba loại cúng dường là đủ rồi, không cần có bốn loại, đồ ăn thức uống, quần áo, tọa cụ. Thuốc men là gì? Đương nhiên là lúc bị bệnh cần thuốc men, Phật không phản đối, hơn nữa Phật đặt ra trong giới luật. Nói không thể uống thuốc, tôi từng nói qua lời này, có trái với Phật pháp không? Tôi nghĩ không trái với Phật pháp. Tại sao không thể uống thuốc? Thuốc giả hiện nay nhiều, không phải là thật, uống thuốc giả, không bệnh uống thành bệnh, có bệnh uống vào chết liền, đáng sợ biết bao! Chúng ta sống trong thời đại này vô cùng bất hạnh, toàn bộ đều là giả, không có thật. Ngay cả ăn uống, bạn xem bạn ra chợ mua rau, bạn đi mua gạo, mua dầu, những thứ này có phải là thật không, trong đó có xen tạp chất hóa học không, trong đồ ăn thức uống có xen lẫn chất bảo quản không, thậm chí còn có cả thuốc gây ảo giác.

Chuyện này trước đây lúc tôi ở Mỹ từng nghe nói đã xảy ra, có một cửa tiệm bán đồ ăn nhanh, kinh doanh vô cùng tốt, ai cũng thích tới tiệm của họ ăn, kết quả sau cùng bị người ta phát hiện, tại sao họ lại kinh doanh tốt như vậy? Trong tiệm của họ có trộn lẫn thuốc phiện, họ khiến bạn không hay không biết hút thuốc phiện, bị nghiện, bạn đi mua ở cửa tiệm khác không có, ăn không quen, nhất định phải tới chỗ họ ăn. Hơn nữa loại thuốc phiện này, kỹ thuật của họ vô cùng khéo léo, họ không bỏ vào trong đồ ăn, họ bỏ vào trong điều hòa, bỏ vào trong đó, để thuốc phiện từ trong điều hòa bay ra, không hay không biết bạn càng ngồi càng thích thú, thường ưa thích tới nơi này, hẹn bạn bè tới nơi này, sau một thời gian bị phát hiện. Cho nên, con người hiện nay không có đạo đức, tâm con người hiện nay không tốt, muốn kiếm tiền của người khác lại còn muốn hại mạng của người khác, gọi là mưu tài hại mạng, tâm này quá đáng sợ!

Do đó, bác sĩ và bệnh nhân cũng phải có duyên phận, không có duyên phận không được. Cửa Phật chúng ta thường nói: *“Lòng tin là bước đầu vào đạo, là mẹ của tất cả công đức”*, tín tâm rất quan trọng. Đại khái khoảng 25 năm trước, tôi sống

ở Mỹ, có một lần bị cảm, đồng tu đưa tôi tới phòng khám của một vị bác sĩ Tây y, bác sĩ Tây y là người Trung Quốc, khám bệnh cho tôi, cũng viết toa thuốc cho tôi uống. Tôi nói với anh ấy, tôi nói bác sĩ chữa khỏi bệnh cho người bệnh không phải do thuốc men. Anh ấy rất kinh ngạc, tại sao không phải do thuốc men? Tôi nói thuốc men là chất dẫn, làm sao trị khỏi được? Tôi nói tín tâm trị khỏi, người bệnh có lòng tin đối với bác sĩ, bác sĩ có lòng tin đối với người bệnh, bệnh này sẽ khỏi khoảng 80%, lại thêm chút thuốc thì bệnh của họ hoàn toàn khỏi. Nếu như người bệnh này không có lòng tin với bác sĩ, có nghi ngờ, bác sĩ cũng hoài nghi người bệnh, không có nắm chắc, chưa chắc có thể trị khỏi, chắc chắn trị không khỏi. Tôi nói với anh ấy, anh ấy đồng ý cách nói của tôi, anh ấy gật đầu nói rất có đạo lý.

Quan trọng nhất là tin tưởng chính mình, trong Phật pháp nói tín, thứ nhất là tin bản thân, có tâm tự tin kiên cường, phiền não bệnh tật như thế nào đều có thể xoay chuyển được, bác sĩ là trợ duyên. Nếu như đối với bản thân không có tín tâm, Phật Bồ-tát trị cho bạn cũng không trị khỏi được, không có tín tâm, không tin tưởng bản thân có thể sống tiếp được, vậy thì không còn cách nào khác, cho nên phải có tín tâm kiên cường, lúc bị chút bệnh tin tưởng nhất định có thể khỏe lại, rất nhanh sẽ khỏe lại, phải có tín tâm như vậy mới được. Cho nên tín tâm có thể trị bệnh, đây là nhân tố chân chánh đầu tiên, bác sĩ, thuốc men là trợ duyên, chánh trợ song tu, vô cùng có hiệu quả đối với khôi phục sức khỏe.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo nói, người thân của đệ tử bị oan gia trái chủ dựa thân, lúc bị dựa thân một mặt mở miệng mắng người, một mặt lại đọc tụng kinh văn trôi chảy. Con cảm thấy rất kì lạ, uy lực của kinh văn đi đâu rồi? Niệm kinh trì chú liệu có thể trị bệnh bị quỷ dựa thân không?

Đáp: Câu hỏi này hỏi rất hay. Kinh văn đích thực có oai lực, nhưng mà nó có điều kiện, nếu như không có điều kiện thì oai lực này liền không có. Bạn xem thử, có hạng người không tin Phật giáo, bài xích Phật giáo, hủy hoại tượng Phật, thiêu đốt kinh Phật, thiêu đốt bài vị tổ tiên, họ lại không sao, vậy oai lực của Phật Bồ-tát đi đâu rồi? Chúng ta phải ghi nhớ câu Phật nói trong kinh điển, *“hết thấy pháp từ tâm tưởng sanh”*. Ngay cả làm Phật sự siêu độ, siêu độ dựa vào tụng kinh trì chú, có người siêu độ rất linh nghiệm, có người siêu độ không linh nghiệm. Kinh chú là giống nhau, âm thanh đọc rất hay, tâm đọc không giống nhau, một người là tâm chân thành cung kính, vậy thì có hiệu quả, một người miệng đọc nhưng vô tâm, không có

tác dụng, đạo lý ở chỗ này. Đây là tâm của mình và kinh chú có thể khởi tác dụng cảm ứng đạo giao hay không?

Chúng ta trong buổi giảng cũng từng nhiều lần nói tới pháp sư Đàm Hư và câu chuyện chúng ta kể, đây là thật, là chuyện của bản thân ngài ấy. Ngài ấy tuổi trung niên xuất gia, lúc xuất gia đại khái gần 40 tuổi. Trước khi xuất gia, ngài cùng hai người bạn hợp tác mở một tiệm thuốc đông y nhỏ, có một người bạn cùng hùn vốn, cũng là học Phật, ông ấy thích tụng kinh Lăng Nghiêm, mỗi ngày đều tụng, hơn nữa tụng được tám năm, cho nên tên câu chuyện này của ngài gọi là “tám năm gian khổ đọc Lăng Nghiêm”. Một bộ kinh tụng tám năm, thật sự gọi là nhất môn thâm nhập trường kỳ huân tu. Ông ấy cũng không biết bản thân mình có chút công lực. Một hôm vào buổi trưa, trong tiệm thuốc không có ai tới mua, ông ngủ gật ở quầy, tiên sinh họ Lưu này như ngủ mà không phải ngủ, nhìn thấy hai người bước vào cửa tiệm, bước vào vừa nhìn, ông ấy sợ hãi, hai người này là bạn của ông, trước đây có tranh chấp tiền bạc với ông, kiện lên quan, ông thắng kiện, hai người này thua kiện, sau khi thua kiện thì hai người này treo cổ tự sát, sau khi họ chết ông rất hối hận, không nên vì chút tiền này mà mất hai mạng người. Cho nên nhìn thấy hai người này tới trong lòng ông nghĩ, đây là quỷ, không phải là người, họ tới đòi mạng, ông có chút sợ hãi. Nhưng mà nhìn thấy thái độ của hai người này rất thân thiện, không phải thái độ tới gây phiền phức, đi tới phía trước liền quỳ trước mặt ông. Ông hỏi họ, hai người có chuyện gì vậy? Họ nói tới cầu siêu độ. Tâm của ông liền định, không tới gây phiền phức, cầu siêu độ. Ông hỏi vậy tôi phải làm thế nào để siêu độ hai người? Họ nói chỉ cần ông đồng ý là được. Vậy thì không thành vấn đề, tôi đồng ý. Vừa đồng ý thì nhìn thấy hai linh hồn này đập lên đầu gối của ông, rồi đập lên vai của ông, bay lên phía trên, bay lên trời. Hai con quỷ này vừa đi lại tới hai con nữa, vừa nhìn hóa ra một con là người vợ đã qua đời của ông, còn mang theo đứa con đã qua đời, tới trước mặt ông cũng quỳ xuống. Hỏi bà ấy tới làm gì? Tới cầu siêu độ. Ông ấy nói! Có thể siêu độ, cách siêu độ như thế nào? Giống như hai người trước, chỉ cần ông đồng ý là được. Được, tôi đồng ý. Nhìn thấy bà đập lên đầu gối, rồi đập lên vai ông bay lên trời. Không cần tụng kinh, không cần trì chú, đây là sức mạnh gì siêu độ? Công lực tám năm gian khổ tụng Lăng Nghiêm. Bản thân bạn phải thật sự tu hành mới được, không thật sự tu hành, không có công phu thật sự, kinh điển bày một đồng ở đó cũng không được, không có tác dụng, phải hiểu đạo lý này. Lão pháp sư Đàm Hư là một người xuất gia tốt, một vị đại đức thời cận đại, ngài tuyệt đối không lừa gạt người khác.

Cho nên kinh chú, đừng nói là kinh chú đối trị quỷ dựa thân, chỉ cần công phu niệm Phật của bản thân bạn tốt, niệm tới mức tâm thanh tịnh, oan gia trái chủ không dám chạm vào bạn. Thật sự trì giới, thật sự tụng kinh niệm Phật đều có thần hộ pháp tới bảo vệ bạn, kinh nghiệm cả đời của lão pháp sư Đàm Hư rất nhiều. Nhưng mà bạn phá giới, phá trai, trong tâm khởi tự tư tự lợi, khởi tham sân si mạn, thần hộ pháp rời đi, vào lúc này oan gia trái chủ thường tới tìm bạn, câu chuyện như vậy từ xưa đến nay rất nhiều.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, sư phụ thường nói cầu học tu đạo phải nhất môn thâm nhập, cho dù là năm kinh Tịnh độ tốt nhất cũng chọn một loại, chọn một trong đó mà tu. Mà đồng thời sư phụ cũng đang làm công việc hòa hợp đa nguyên văn hóa, nghiên cứu sâu và có lúc tán thán điển tịch của tôn giáo khác, hai chuyện này có phải là rất mâu thuẫn không?

Đáp: Nhìn thì có vẻ mâu thuẫn, trên thực tế là một chuyện, đây là sự khác biệt lý niệm khi người Trung Quốc và người nước ngoài cầu học đạo, phương pháp mà tổ tiên mấy ngàn năm trước dạy chúng ta, cũng giống như một cây đại thụ vậy, bạn xem bạn trồng cây, trồng cây trước tiên phải có rễ, rễ sanh gốc, gốc lại mọc cành, cành lại mọc nhánh, nhánh lại mọc lá, cây này là trồng như vậy, tổ tiên dùng ví dụ này để dạy chúng ta đạo lý này, trước tiên chúng ta phải cắm rễ. Trung Quốc 2.000 năm nay, Phật giáo truyền vào Trung Quốc, bất kể là thế gian pháp hay Phật pháp, bao gồm Đạo cũng không ngoại lệ, đều phải cắm ba gốc rễ, rễ truyền thống, đại biểu nhà Nho, rễ nhà Đạo, Cấm Ứng Thiên, rễ Phật giáo, Thập Thiện Nghiệp đạo, ba gốc rễ này. Sau khi cắm ba gốc rễ này thì bạn sẽ có đủ điều kiện để học thánh, học hiền, học Bồ-tát, học Phật, bạn sẽ có đủ điều kiện này, có tư cách này, sau đó làm sao học? Bất kể là kinh luận, bạn chỉ chọn một loại, nhất môn thâm nhập trường kỳ huân tu. Bạn phải ghi nhớ, giống như trong kinh Kim Cang đức Phật nói: “Pháp môn bình đẳng, không phân cao thấp”, hết thầy kinh điển Phật giảng trong 49 năm, đây là pháp môn, vô lượng pháp môn, bạn chỉ cần học một môn. Chọn lựa như thế nào? Chọn môn nào bạn thích, sở thích của bạn, bạn có thể hiểu được, không sanh ra chướng ngại đối với cuộc sống của bạn, bạn chọn kinh luận này, chọn một loại, học xuyên suốt, đây là một môn. Một môn này, thời gian tu học, trước đây chúng ta thường nói, chính là một lần hoàn thành tam học giới định tuệ.

Bạn giữ quy tắc này là trì giới, ba gốc rễ là giới, nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu, đây đều là giới, từ giới bạn có thể đắc định. Bạn xem bạn học một

môn, mỗi ngày nghĩ một môn, bạn sẽ không nghĩ ngợi lung tung, tâm tình sẽ không gấp gáp, tâm của bạn định, định tới một mức độ nhất định thì trí tuệ khai mở. Cho nên, giáo học Trung Quốc là dạy bạn cầu trí tuệ, không phải điều khác, sau khi trí tuệ khai mở liền thông đạt, không những một môn này thông, gọi là “một kinh thông hết thấy kinh thông”, một pháp môn thông hết thấy pháp môn đều thông, đây là trí tuệ. Sau đó bạn mới học rộng nghe nhiều, tất cả kinh luận đều có thể nghiên cứu, tại sao vậy? Vô cùng dễ dàng, bạn vừa tiếp xúc liền thông đạt, một đạo lý, một nguyên tắc, bạn đều thông đạt. Cũng giống như cây này trưởng thành, cành lá hoa trái vô cùng sum suê, mấy ngàn năm, năm nào cũng mọc cành mới, năm nào cũng nở hoa mới, kết trái thật sự, là cây sống! Đây là người Trung Quốc cầu học vấn. Tới lúc trí tuệ của bạn khai mở, không những có thể học tôn giáo của mình, xem tôn giáo khác, bạn vừa xem liền hiểu rõ, hiểu rõ rồi bạn mới thật sự biết được, tất cả tôn giáo đều cùng một gốc rễ, cùng một cội nguồn. Nhưng chưa đạt tới trình độ này, đặc biệt là chưa đắc định, tâm thanh tịnh chưa hiện tiền, nếu bạn học nhiều, tâm của bạn sẽ tạp, sẽ loạn, đánh mất cơ hội đời này khai ngộ của bạn. Bạn học rộng nghe nhiều học được điều gì? Học được tri thức, không phải là trí tuệ, tri thức và trí tuệ là hai chuyện [khác nhau].

Người nước ngoài cầu học, lý niệm của họ trái ngược với người Trung Quốc chúng ta, lúc mới đầu họ học rất nhiều, cho nên nói học giống như kim tự tháp vậy, đáy rất lớn, điều gì cũng học, dần dần càng học càng nhọn, tới sau cùng họ mới chuyên. Họ từ rộng tới chuyên, chuyên của họ thật sự giống kim tự tháp, trình độ cao nhất là lấy được bằng tiến sĩ, lấy được đỉnh tháp, đỉnh tháp không thể lên trên được nữa, không giống cây, cây là sống, cây dần dần mọc lên cao. Cho nên nước ngoài, đến đỉnh điểm thì không còn cách nào tiến lên được nữa. Cho nên lý niệm của Trung Quốc trái ngược với kim tự tháp, trước tiên chuyên nhất, sau đó mới rộng lớn, cành lá sum suê. Cho nên, Trung Quốc ví với cây dễ hiểu, người nước ngoài ví với kim tự tháp dễ hiểu, đây là lý niệm học không giống nhau, người nước ngoài coi trọng tri thức, người Trung Quốc coi trọng trí tuệ.

Hiện nay, thế giới của chúng ta gặp phải vấn đề khó khăn, thật sự là gặp khó khăn, vấn đề xã hội hiện nay quá phức tạp. Vấn đề quấy nhiễu lớn hàng đầu chính là xung đột, quá nhiều xung đột. Trong gia đình, vợ chồng xung đột, ly hôn chính là vợ chồng xung đột. Vợ chồng xung đột sẽ kéo theo cha con xung đột, anh em xung đột, lúc bước ra ngoài xã hội, bạn sẽ xung đột với lãnh đạo, xung đột với bạn

bè, phiền phức này lớn rồi. Cho nên không ít lãnh đạo đất nước đều canh cánh trong lòng, thế giới này sẽ còn có hòa bình không? Vì chuyện này mà năm nào Liên Hợp Quốc cũng họp, mỗi năm không biết họp bao nhiêu lần, từ 1970 đến nay, 38 năm, chuyên gia trên toàn thế giới đều không có cách nào. Tôi ở nước Úc có cơ duyên thay mặt trường đại học, tôi tham gia hội nghị mười mấy lần. Xung đột này có thể hóa giải không? Trí tuệ của người Trung Quốc có thể, phải dùng cách của người Trung Quốc. Người Trung Quốc không họp, từ xưa đến nay chưa từng nghe mở cuộc họp giải quyết vấn đề, dùng phương pháp gì? Mở trường dạy học. Mấy ngàn năm trước tổ tiên của chúng ta nói với con cháu đời sau: “*Dựng nước quản dân, dạy học làm đầu*”, xây dựng chính quyền, củng cố chính quyền, quốc thái dân an dựa vào điều gì? Dựa vào giáo dục. Người Trung Quốc hiểu giáo dục nhất, 5.000 năm nay đoàn thể lớn như vậy, một nhóm dân tộc đích thực ổn định và hòa bình lâu dài, thái bình thịnh thế, điều này người nước ngoài nghiên cứu lịch sử Trung Quốc không ai không hâm mộ, rốt cuộc họ dùng phương pháp gì? Dùng giáo dục, con người dạy tốt được, xem bạn dạy như thế nào, giáo dục quan trọng. Khi bạn hiểu được đạo lý này, giáo dục hiện nay, rất nhiều đất nước khu vực xem nhẹ giáo dục luân lý, đạo đức, nhân quả, dạy những điều gì? Dạy khoa học, kỹ thuật. Ngoài khoa học kỹ thuật ra, ảnh hưởng của giáo dục lớn nhất hiện nay đó là ti vi, truyền thông, mạng internet, tại sao vậy? Mỗi người đều xem, ngày ngày đều tiếp nhận. Dạy những điều gì? Bạo lực sắc tình, sát đạo dâm vọng. Sau đó bạn liền biết được, xung đột trên thế giới từ đâu mà có? Từ dạy mà ra, ngày ngày đều đang dạy. Bạn muốn cầu xã hội an định thì phải cấm hết thầy những giáo học tiêu cực này. Nếu như truyền thông, tivi, mạng internet ngày ngày đều dạy luân lý, dạy đạo đức, dạy nhân quả, thiên hạ liền thái bình, rất nhanh có thể khôi phục, tại sao vậy? Đây là giáo dục nhân tánh. Chúng ta khẳng định, chúng ta tin sâu không nghi ngờ lời tổ tiên nói “nhân chi sơ, tánh bản thiện”, bản tánh con người vốn thiện, hết thầy bất thiện là tập tánh, tập tánh có thể sửa được, bản tánh có thể khôi phục được, chỉ cần dạy tốt.

Trong hội nghị Liên Hợp Quốc chúng tôi nhiều lần đưa ra những báo cáo này, nhưng mà những báo cáo này có ảnh hưởng, mọi người nghe xong rất hoan hỷ, nhưng mà không có tín tâm, nói báo cáo này là lý tưởng, không phải sự thực. Cũng bởi vì nguyên nhân như vậy, làm sao giúp đỡ những người làm công việc hòa bình này sanh khởi tín tâm đối với văn hóa truyền thống Trung Quốc, chúng tôi mới nghĩ ra một phương pháp, chúng tôi xây dựng một trường học thực nghiệm cho họ thấy. Cho nên vào tháng 11 năm 2005 chúng tôi xây trung tâm ở trấn nhỏ Thang

Tri, An Huy làm thực nghiệm này. Dân số ở trấn nhỏ này khoảng 48.000 người, chúng tôi dùng Đệ Tử Quy để dạy học. 37 thầy cô giáo, trước tiên bản thân thầy cô phải làm được, bản thân làm không được thì không thể dạy người khác, người dạy người khác trước tiên nhất định phải dạy mình trước. Các thầy cô đều làm được, rất hiếm có, hai tháng là làm được, bạn xem nhanh biết bao, thầy cô giáo lại đến từng thôn, đến mỗi hộ dân, thân giáo, làm ra tấm gương cho mọi người thấy, như vậy mới cảm động. Chúng tôi vốn cho rằng phải ba bốn năm mới có hiệu quả, không ngờ ba bốn tháng mà hiệu quả vượt trội. Vì vậy chúng tôi đã tổ chức một sự kiện quy mô lớn tại trụ sở UNESCO ở Paris vào năm 2006, ba ngày, giới thiệu kinh nghiệm ở Thang Tri cho Liên Hợp Quốc, giới thiệu tới toàn thế giới, sinh ra hiệu quả rất lớn, chứng minh bản tánh con người vốn thiện, chứng minh con người rất dễ dạy.

Phương thức này mới thật sự có thể hóa giải xung đột, thật sự có thể đưa thế giới tới an định hòa bình, chúng tôi làm thành công rồi. Trung tâm ở Thang Tri giao cho chính phủ, chúng tôi tin rằng chính phủ sẽ rất nghiêm túc phổ biến. Đích thực có thể hóa giải xung đột, có thể đưa thế giới tới an định hòa bình, đây là chuyện tốt! Còn có rất nhiều nơi tới tìm tôi, tôi bằng lòng giới thiệu cho họ, họ muốn mời tôi làm, tôi nói không được, tuổi tác của tôi quá lớn, làm gì có người nào 83 tuổi còn làm những chuyện này? Cho nên tuổi già của tôi, chúng tôi chỉ cùng nhau giảng kinh Hoa Nghiêm là được, những chuyện khác tôi không làm nữa. Những hoạt động quốc tế, đại khái năm nay còn tổ chức một lần, nghiêm túc làm tốt công việc đoàn kết tôn giáo này, giới thiệu cho Liên Hợp Quốc. Chúng tôi vô cùng hy vọng tương lai Liên Hợp Quốc có thể mở trường đại học tôn giáo thế giới, đoàn kết tôn giáo trên toàn thế giới, mở trường đại học đa nguyên văn hóa, đoàn kết tất cả dân tộc trên thế giới, làm tốt hai chuyện này, trên thế giới vĩnh viễn hòa bình. Chúng tôi đang nỗ lực làm, còn về thành quả, chúng tôi không nghĩ tới, chỉ quan tâm cày cấy, không hỏi thu hoạch. Sau khi những báo cáo này giới thiệu xong, đối với những chuyện này chúng tôi không hỏi tới nữa, viết dấu chấm câu, quay lại làm công việc bổn phận của chúng tôi, công việc bổn phận của người xuất gia Phật giáo chính là giảng kinh dạy học, không còn xuất hiện những chuyện ngoài lề nữa. Công việc hòa hợp đa nguyên văn hóa mà hiện nay chúng tôi đang làm, đây đều là cách làm bất đắc dĩ, hi vọng dẫn đầu như vậy, sau này có người trẻ tuổi tiếp nhận làm tiếp.

Chuyện này không có mâu thuẫn, có thứ tự trước sau không giống nhau. Lúc mới học phải nhất môn thâm nhập, phải trường kỳ huân tu, sau khi bạn học có thành

tự, bạn có thể phát dương quang đại, bạn có thể học rộng nghe nhiều. Ghi nhớ, câu thứ ba trong tứ hoằng thế nguyện của cửa Phật nói “pháp môn vô lượng thế nguyện học”, tức là học rộng nghe nhiều, nhưng mà phía trước là không cho phép. Bạn xem phía trước, điều đầu tiên trong tứ hoằng thế nguyện dạy bạn phát tâm, “chúng sanh vô biên thế nguyện độ”, đây chính là tu hành của bạn, học tập của bạn vì điều gì? Vì độ chúng sanh. Độ chúng sanh, dùng lời hiện nay mà nói, phục vụ cho hết thảy chúng sanh, lúc phục vụ cho hết thảy chúng sanh, bạn phải có đức hạnh, phải có học vấn. Cho nên điều thứ hai là “phiền não vô biên thế nguyện đoạn”, trong phiền não quan trọng nhất là tự tư tự lợi, tham sân si mạn, phải đoạn tận những điều này, đức hạnh của bạn thành tựu rồi. Đức hạnh thành tựu, vẫn cần học thuật, “pháp môn vô lượng thế nguyện học”. Cho nên, người mới học như chúng ta chú trọng đức hạnh, đức hạnh chú trọng nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu, sau khi đức hạnh thành tựu bạn mới học rộng nghe nhiều, nghiên cứu rộng rãi. Giống như Thiện Tài Đồng Tử 53 lần tham vấn, đó chính là học rộng nghe nhiều, trước khi tham vấn, Thiện Tài Đồng Tử ở trong pháp hội của Văn Thù Bồ-tát, đó là nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu, tốt nghiệp mới học rộng nghe nhiều, cho nên đó là hai giai đoạn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, chúng con là một công ty bồi dưỡng ở Bắc Kinh, từ chủ tịch công ty cho tới nhân viên đều là đệ tử Phật. Tông chỉ của chúng con là thông qua bồi dưỡng, phương tiện thiện xảo độ hóa càng nhiều chúng sanh có duyên hơn. Hiện nay, công ty chuẩn bị bồi dưỡng cho lãnh đạo các tỉnh trên toàn quốc, chúng con nên phương tiện thiện xảo như thế nào để kết hợp Phật pháp với công việc của họ càng tốt hơn, xin lão pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Sự kết hợp tốt nhất chính là giáo dục đạo đức. Xã hội hiện nay, khoa học kỹ thuật phát triển mạnh mẽ, đổi mới từng ngày, từng tháng. Vấn đề xuất hiện ở đâu? Vấn đề xuất hiện ở chỗ con người thiếu tâm đạo đức, chỉ cần đem luân lý, luân lý là nói quan hệ, để mọi người hiểu được quan hệ giữa người với người, điều này vô cùng quan trọng. Điều đầu tiên trong luân lý nói phụ tử hữu thân, quan hệ cha con, quan hệ vợ chồng, quan hệ vua tôi, quan hệ anh em, quan hệ bạn bè, hiểu rõ quan hệ này, sau đó bạn mới có thể biết được làm trọn nghĩa vụ. Cha hiền con hiếu, đây là đức, vua nhân tôi trung, đây là đức vua tôi, chồng nghĩa vợ đức, đức vợ chồng, bạn bè có tin tưởng, thành tín, quan hệ là tự nhiên, không phải do ai sáng tạo

phát minh ra. Cho nên quan hệ là đạo, gọi là đại đạo, luân thường đại đạo, thuận theo đạo chính là đức.

Cho nên người Trung Quốc xưa dạy chúng ta, bát đức, bát đức có hai cách nói, loại bỏ bốn điều lặp lại, tổng cộng có 12 chữ, khởi tâm động niệm, lời nói hành vi của chúng ta không rời mười hai tiêu chuẩn này, thiên hạ liền thái bình, mỗi người đều có được một đời hạnh phúc mỹ mãn. Mười hai chữ này là “hiếu để trung tín, lễ nghĩa liêm sỉ, nhân ái hòa bình”. Đệ Tử Quy chính là 12 chữ này, trong Cảm Ứng Thiên vẫn là 12 chữ này, những điều nói trong kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo của Phật giáo cũng là 12 chữ này. Làm sao thực hành 12 chữ này? Ba gốc rễ là thực hành cụ thể. Bạn làm ra 12 chữ này trong hoạt động của các bạn, dạy tốt mọi người, không những kết hợp Phật pháp với công việc của họ, giáo học truyền thống Trung Quốc, ba nhà Nho Thích Đạo đều có thể dung hợp cùng nhau. Bạn nắm lấy tổng cương lĩnh của 12 chữ này, nắm lấy quan hệ ngũ luân, mỗi người đều biết quan hệ này, mỗi người đều có thể thực tiễn luân lý đạo đức. Còn một điều quan trọng nữa đó là giáo dục nhân quả, thiện nhân thiện quả, ác nhân ác báo. Trong Cảm Ứng Thiên nói rất nhiều, giảng rất rõ ràng, đừng coi thường. Chu An Sĩ thời nhà Thanh nói một câu, ông nói: *“Người người tin nhân quả, đó là con đường để thiên hạ đại trị. Người người không tin nhân quả, đó là con đường khiến thiên hạ đại loạn”*. Hai câu này nói rất hay, tại sao vậy? Người tin nhân quả không dám làm chuyện xấu, sát sanh phải đền mạng, ai dám làm chuyện xấu? Mượn tiền phải trả, bắt kẻ dùng thủ đoạn gì để lừa gạt tiền tài của người khác, tương lai phải trả nợ, không những phải trả nợ, còn phải trả thêm lãi, cho nên người hiểu được nhân quả sẽ không làm những chuyện này. Nếu như nói giáo dục luân lý, đạo đức, nhân quả có thể phổ cập, xã hội liền an định, không còn xung đột nữa, thiên hạ thái bình.

Chúng ta có thể lãnh hội được, mỗi một dân tộc trên toàn thế giới này, thánh hiền xưa của họ giáo hóa người trong tộc đều không rời khỏi ba điều: Luân lý, đạo đức, nhân quả. Tất cả tôn giáo cũng không ngoại lệ, chúng tôi tiếp xúc tôn giáo rất nhiều, trong kinh điển của tất cả tôn giáo, giảng luân lý, giảng đạo đức, giảng nhân quả, đại khái đều giống nhau, thật sự là cơ bản giống nhau. Như thập thiện của Phật giáo, trong kinh điển mỗi tôn giáo đều có, giảng hiếu thuận cha mẹ, tôn kính sư trưởng, trong mỗi tôn giáo đều có, cho nên tôn giáo có thể đoàn kết, chúng tôi đề xướng tôn giáo thế giới là một nhà. Tôn giáo có thể đoàn kết, người tín ngưỡng tôn giáo trên toàn thế giới này đại khái chiếm khoảng hơn 70% tổng dân số trên thế

giới, khi nhiều người tín ngưỡng tôn giáo như vậy có thể đoàn kết lại, thế giới này sẽ hòa bình, trên thế giới sẽ không còn tranh chấp nữa, đây là chuyện tốt.

Hỏi: Câu hỏi thứ tám, bên trong khu bảo tồn thiên nhiên có động vật ăn thịt như gấu, hổ, người chăn nuôi mang gà sống và động vật nhỏ cho hổ, gấu ăn, để ở trên cây cho du khách tham quan. Còn có những người bày sạp kinh doanh ở công viên, trong lòng của họ để sóc, thỏ để cho du khách chơi trò ném vòng, con vật nào bị ném trúng sẽ thuộc về du khách đó. Những động vật này vô cùng đáng thương, nên làm thế nào mới tốt?

Đáp: Những điều này trong nhân quả gọi là báo ứng, đây đều là trả mạng, trả nợ, những động vật này trước đây ăn thịt động vật khác, đời này chúng tới trả nợ. Những động vật nhỏ bị mang cho hổ ăn, chúng mắc nợ hổ, người nuôi dưỡng là trung gian của chúng. Công việc này không phải là công việc tốt, là công việc sát sanh. Bạn nói những con gấu, con hổ này có thể không ăn thịt sao? Có, trong cửa Phật có những chùa lớn có công viên phóng sanh, trong công viên phóng sanh cũng có người phóng sanh hổ, con hổ đó ăn chay, không ăn thịt chúng sanh. Còn có hổ nghe kinh, niệm Phật, sau cùng chúng cũng có thể vãng sanh. Chúng ta học kinh Hoa Nghiêm, kinh là Phật nói, chú giải là tổ sư nói, chúng tôi học kinh này thì dựa theo ba vị trợ giảng, thứ nhất là đại sư Thanh Lương, thứ hai là trưởng giả Lý, thứ ba là pháp sư Đạo Bái viết cuốn Hoa Nghiêm Kinh Sớ Luận Soạn Yêu, trưởng giả Lý và đại sư Thanh Lương là người thời Đường, pháp sư Đạo Bái là người thời Càn Long nhà Thanh, chúng tôi dựa vào sự chỉ dẫn của ba vị đại đức này để học Hoa Nghiêm. Trong đó, cuốn Hợp Luận của trưởng giả Lý là chú giải của kinh Hoa Nghiêm, khi đó muốn tìm một nơi có hoàn cảnh thanh tịnh viết sách, ông ấy vào sâu trong núi tìm, trên đường đi gặp một con hổ, ông ấy nói với con hổ, ta muốn viết chú giải cho kinh Hoa Nghiêm, người có biết núi này có nơi nào tốt có thể giúp ta hoàn thành công việc này không? Con hổ dẫn đường, đưa ông tới một sơn động, sơn động này là nơi ở của bày hổ, con hổ này sống ở đây. Trưởng giả Lý nhìn trúng nơi này, con hổ dọn nhà đi, tất cả đều dọn đi, nhường nơi này cho trưởng giả. Hổ thông đạt nhân tình, không làm hại người.

Trưởng giả Lý sống trong sơn động, ngày thứ hai phát hiện có hai bé gái tới chăm lo cuộc sống của ông, buổi tối hai bé gái này trở về nhà, sáng sớm liền tới, tới phục vụ ông, mãi cho tới khi viết xong chú giải kinh Hoa Nghiêm thì không nhìn thấy hai bé gái này nữa. Bạn xem thời gian dài như vậy, trưởng giả Lý chưa từng hỏi

qua họ, họ tên gì, họ sống ở đâu, không hề, không nói một câu nào. Một lòng chuyên chú vào kinh giáo, sau khi hoàn thành kinh giáo, muốn cảm ơn hai bé gái này, không thấy đâu nữa. Ông nghĩ rằng, có thể họ sống ở thôn trang gần đây, tới thôn trang gần đó hỏi thăm, không có. Hai bé gái tới chăm sóc ông, chắc chắn không thể nói là nhìn nhầm được, họ sống cùng nhau, lúc viết bộ kinh này, tôi nghĩ ít nhất cũng phải một năm, không mất một năm thì không thể viết ra được. Chuyện này ông ấy có viết trong lời tựa, cảm kích hai người tới chăm sóc ông, cảm kích con hổ đã nhường nơi ở cho ông. Cho nên, hết thầy động vật đều thông linh tánh, có thể khuyên bảo chúng, có được thân này, muốn ăn thịt lại phải sát sinh, lại kết oán thù với chúng sanh. Món nợ này không cách nào trả hết được, tương lai đều phải trả, hà tất phải như vậy? Cho nên có thể khuyên những động vật ăn thịt này đổi sang ăn chay, khuyên chúng niệm Phật cầu sanh Tịnh độ.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, có một số nơi sản xuất bánh mì dùng rất nhiều côn trùng làm nguyên liệu, những côn trùng này đều do nhân công nuôi, một năm kiếm rất nhiều tiền, nhưng những người ăn bánh mì này ăn rất nhiều côn trùng, nhân quả này ai sẽ chịu trách nhiệm? Làm thế nào mới có thể thay đổi cách làm này, giúp loài người ăn được thực phẩm lành mạnh?

Đáp: Đây là một vấn đề lớn của xã hội hiện nay. Bởi vì những thứ chúng ta ăn hiện nay, không chỉ là đồ ăn, ngay cả nước uống cũng càng ngày càng không lành mạnh, thật là trong kinh Vô Lượng Thọ ba ngàn năm trước đức Phật đã nói tới, đó đều là nói hiện nay, người hiện nay “uống đấng ăn độc”, bạn xem con người sống trên thế gian này đáng thương biết bao. Tình hình này không dễ dàng thay đổi, tại sao vậy? Những năm này sử dụng lượng lớn phân bón hóa học, thuốc hóa học, dùng những thứ hóa học này, khiến thổ nhưỡng đều có độc, phàm là thực vật mọc ở trong đất này đều mang kịch độc. Phải làm thế nào? Ngay cả cây cối hoa quả cũng mọc trên mặt đất này, khi đất đai có độc thì không có thứ nào không có độc. Nước ô nhiễm, động vật sống dưới nước cũng có độc tính. Cho nên, con người sống trong hoàn cảnh hiện tại, ăn uống là vấn đề lớn, những loại virus này mang lại những căn bệnh nguy hiểm cho con người, cho nên bệnh kỳ quái càng ngày càng nhiều. Đây là do loài người tự mình tạo ra, tự mình phải chịu báo ứng này, chúng ta không thể không biết điều này.

Giống như lời cảnh báo của các nhà tiên tri nước ngoài rất đáng sợ, nhà khoa học cũng đưa ra lời cảnh báo, nếu như chúng ta không mau chóng cải thiện môi

trường sinh thái tự nhiên, nhà khoa học nói với chúng ta, 50 năm sau trái đất này không còn thích hợp cho loài người sinh sống nữa, 50 năm rất nhanh, thậm chí tới lúc đó không khí cũng có độc, bạn phải làm sao? Cho nên đây đích thực là vấn đề lớn. Khoa học không tìm được phương pháp giải quyết, nhưng trong Phật pháp có, nhưng mà con người không tin tưởng, con người luôn cho rằng Phật giáo là mê tín, là tôn giáo. Trong Đại thừa giáo đức Phật nói với chúng ta “hết thầy pháp từ tâm tướng sanh”, giảng cho chúng ta khởi nguồn của vũ trụ, khởi nguồn của sanh mạng, giảng rất thấu triệt. Nếu như lòng người có thể đoạn ác tu thiện, núi sông đại địa toàn bộ đều thay đổi, là đạo lý gì? Cảnh tùy tâm chuyển.

Cho nên chúng ta học kinh giáo cũng thường nhắc tới, tôi thường nói, thế giới Cực Lạc không hề khác thế giới của chúng ta, tại sao thế giới đó lại tốt đẹp như vậy, còn thế giới của chúng ta tai nạn nhiều như vậy, bệnh tật nhiều như vậy? Không ngoài điều gì khác, người ở thế giới Cực Lạc là người thượng thiện, không ai có ác niệm, ý niệm đều không có, làm sao có lời nói, hành vi được? Cho nên, lòng người của thế giới Cực Lạc thiện, tư tưởng thiện, lời nói thiện, hành vi thiện, không có điều nào không thiện, chiêu cảm núi non đại địa, cây cối hoa cỏ tận thiện tận mỹ. Thế giới hôm nay của chúng ta, do bởi người sống trên trái đất này, tâm bất thiện, tư tưởng bất thiện, lời nói bất thiện, hành vi bất thiện, cho nên chiêu cảm núi non đại địa, cây cối hoa cỏ không thứ nào là thiện, đạo lý là ở chỗ này. Nếu như chúng ta hiểu rõ rồi, mau chóng quay đầu, đoạn hết thầy ác, tu hết thầy thiện, chúng ta có thể tin tưởng, ba năm thì tai họa tự nhiên của trái đất này đều không còn nữa. Vấn đề là lòng người hiện nay có thể quay đầu không? Có thể giác ngộ không? Không thể quay đầu, vậy thì giống như lời nhà khoa học nói, trái đất này sẽ bị hủy diệt, sau khi hủy diệt lại sanh khởi từ đầu, lại bắt đầu từ thời đại nguyên thủy, vậy thì đi con đường này. Cho nên đồng tu học Phật phải biết, phải có tín tâm kiên định, mọi người không thể quay đầu thì một mình tôi quay đầu. Trong Phật pháp nói cộng nghiệp, biệt nghiệp. Một mình tôi quay đầu, đây là biệt nghiệp của tôi, một người quay đầu, một người sẽ sanh tới nơi tốt đẹp. Nơi tốt đẹp nào? Nơi tương ưng với thiện niệm, thiện hạnh của bạn, bạn sanh tới nơi đó. Ác niệm ác hạnh, sanh tới nơi tương ưng với họ. Quyền lợi này bản thân chúng ta có, chúng ta có quyền lợi chọn lựa thay cho bản thân. Giới thiệu cho người khác, họ có thể tin tưởng, rất tốt, họ không tin tưởng cũng rất tốt, trong a-lại-da thức trồng một hạt giống, nhưng mà ác niệm ác hạnh của họ vẫn có quả báo, điều này không thể tránh khỏi.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, nông dân phá hoại rừng diện tích lớn, có người xây ao nuôi cá, nuôi cá bán cho người khác ăn, còn để cho người khác tới câu cá giải trí, một ngày kiếm rất nhiều tiền, đây cũng là sát nghiệp. Còn có dùng lồng nuôi cá ngoài biển, liệu có liên quan trực tiếp đến động đất dưới đáy biển?

Đáp: Trong kinh Phật nói với chúng ta, quan hệ trực tiếp đến động đất là lòng người bất bình, lòng người oán hận, lòng người phẫn nộ, chiêu cảm động đất, đây là trực tiếp. Nuôi cá là lòng tham của con người, sát nghiệp do tham lam tạo thành gọi là sát tham. Đương nhiên có liên quan, nhưng không liên quan trực tiếp, liên quan trực tiếp là bất bình. Phật nói với chúng ta, nạn nước là tham dục. Giống như hiện nay mực nước biển dâng lên, hai cực của trái đất, tuyết trên núi cao nhanh chóng tan chảy, chuyện này có liên quan đến tham, tham và nước liên quan đến nhau. Sân hận liên quan đến lửa, núi lửa phun trào, đây thuộc về sân hận, nhiệt độ trái đất nóng lên thuộc về sân hận. Oán hận bất bình mới xuất hiện những vấn đề này. Nếu như chúng ta thật sự, nếu như những người sống trên trái đất này không có tham sân si, đều đoạn hết tham sân si mạn nghi, không còn nữa, núi sông đại địa trên thế giới này của chúng ta không hề khác thế giới Cực Lạc, vĩnh viễn không có những tai họa này.

Trong Phật pháp nói động vật, thực vật, khoáng vật đều không rời khỏi cảm ứng tâm linh. Động vật có tâm linh, thực vật có hay không? Có, khoáng vật thì sao? Khoáng vật cũng có. Cho nên, vũ trụ quan trong Phật giáo Đại thừa, cả vũ trụ là thể hữu cơ, cũng tức là nói đều có linh tánh, không có thuần vật chất, không có linh tánh, không tìm được thứ nào thuần vật chất không có linh tánh. Cội nguồn của vũ trụ, vật chất và tinh thần là đồng thời, không thể tách rời, có vật chất thì có tinh thần. Những năm nay chúng ta rất hiếm có xem được thí nghiệm nước của tiên sĩ Masaru Emoto người Nhật, nước là khoáng vật, không phải là sinh vật, kết quả thí nghiệm chứng minh nước có linh tánh, nước có “thấy, nghe, hay, biết”. Kinh Phật nói với chúng ta, bất kì vật chất nào cũng đều có “thấy, nghe, hay, biết”, không chỉ là nước. Cho nên, tôi nói với tiên sĩ Masaru Emoto, nghiêm túc cố gắng làm thí nghiệm khoa học, ông lại thí nghiệm thử cát, bùn, cũng có “thấy, nghe, hay, biết”, không chỉ có nước. Hi vọng phương diện thí nghiệm ông ấy làm mở rộng ra, có thể chứng thực lời Phật nói trong kinh.

Hỏi: Tiếp theo còn có một câu hỏi, gần đây có một đồng tu yêu cầu giúp đỡ in kinh Kim Cang, bởi vì chồng của cô ấy bị bệnh lạ, trong nháy mắt tìm phát lạnh,

toàn thân lạnh cóng ngay lập tức, huyết áp tăng đột ngột gây sốc, đưa tới bệnh viện không cần chữa cũng bình thường, ở nhà mọi lúc đều có khả năng phát bệnh. Cô ấy biết đây là bệnh nghiệp chướng, tụng kinh, ấn tống kinh sách hồi hương. Bản thân người bệnh làm nghề biên tập, cha anh ấy làm công việc giết mổ trong kho lạnh, liệu có thuộc về cảm ứng nhân quả ba đời không?

Đáp: Rất có khả năng, bởi vì tình hình bệnh của anh ấy có chút giống với cha anh ấy làm việc giết mổ trong kho lạnh, hơn nữa bản thân lại làm công việc biên tập. Làm nghề biên tập, tức là người làm tin tức, nếu như những điều bạn viết, những điều bạn báo cáo là tích cực, thì vô lượng công đức; nếu như là tiêu cực, viết những chuyện sát đạo dâm vọng, tạo tội nghiệp liền nặng. Nghiệp nhân quả báo chỉ trong một niệm, hi vọng bản thân anh ấy có thể quay đầu là bờ, từ nay trở đi không viết những tác phẩm dạy trộm, dạy dâm nữa, cần tuyên dương luân lý, đạo đức, nhân quả nhiều hơn thì bệnh của anh ấy sẽ khỏi. Vì vậy, anh ấy nên xem Liễu Phàm Tứ Huấn, đặc biệt là Du Tịnh Ý Công Ngô Táo Thần Ký, những quyển sách này có lợi ích lớn đối với anh ấy, có hiệu quả hơn cả in kinh Kim Cang.

Hỏi: Tiếp theo có một câu hỏi, mặc dù đã hết thời gian, tôi đọc câu hỏi một chút, câu hỏi cũng không dài. Hiện nay phụ nữ ăn mặc rất hở hang, dễ khiến người khác sanh khởi tà niệm, xin hỏi liệu họ có phải chịu trách nhiệm nhân quả không?

Đáp: Chắc chắn phải chịu trách nhiệm nhân quả.

Tốt rồi, hôm nay đã hết thời gian, chúng ta trả lời tới đây thôi.